

PÅ FØRSTE RAD

Medlemsblad for Teatrets Venner i Trondheim nr. 3 • 2024

ØYVIND BRANDTZÆG
- ROMANTIKER I JOGGEBUKSE

KVINNELIGE KRIGSHELTER I
"DRONTHEIM"

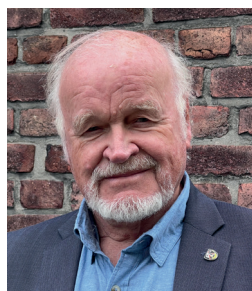
VISSTE DU
DETTE OM TEATER?

Teatret utvider virksomheten

Trøndelag Teater er på offensiven i det nasjonale teaterlivet!

Venneforeningens styre ble i vår orientert av teatersjef Elisabeth Egseth Hansen om at de arbeidet med å etablere et fireårig utviklingsprogram for regissører. Det er et nasjonalt tiltak, med veiledning og praksis ved Trøndelag Teater. Programmet og progresjonen er lagt opp slik at de skal ende opp med å bli kompetent til å regissere for store scener. Det skal gi dem grunnlag for videre karriere ved at de også får bygd nettverk og erfaring. Hele prosjektet er beskrevet på teatrets hjemmeside. Det er et ambisiøst tiltak, med ambisiøst mål!

Venneforeningens styre ble spurt om støtte i startfasen, ved å stå som økonomisk garantist inntil prosjektet var fullfinansiert. Vi behandlet det i styret i vår, og vurderte hvordan vi eventuelt kunne omdisponere midler som ordinært skulle gå til andre tiltak ved teatret. Styret søkte også juridisk assistanse i prosessen. Vi så imidlertid at vi ikke kunne oppfylle hele beløpet teatret hadde behov for å få garantert, men ga et tilbud ut fra det vi var i stand til å yte.

Heldigvis løste problemet seg gjennom andre instanser, og teatret kom i mål.

Vi er glad for at vårt eget teater tar nasjonalt initiativ og setter seg i førersetet for å gi teatrene i Norge grunnlag for å høyne kvaliteten på scenisk virksomhet, gjennom en slik regissørutdanning. Vi setter samtidig pris på at teatrets ledelse har tillit til sin venneforening, slik at de kontakter oss for hjelp til å kunne realisere planer.

Vi fortsetter uansett slik vi har gjort så langt, med å leie ut leiligheter til gunstig pris, tilby stipend til ansatte og dele ut kunstnerisk pris. Vi forhåndsvarsler allerede nå at vi deler ut kunstnerisk pris for sesongen 2024 på årsmøtet i mars neste år. Informasjon om det kommer i neste utgave av «På første rad», tidlig neste år.

Inntil da: takk for i år, god jul og vel møtt til nye opplevelser i 2025!

Eirik Lien, styreleder

På første rad er et medlemsblad for Teatrets Venner i Trondheim

Redaktør Lene Fjellstad

Adresse Teatrets Venner, Postboks 3549, Hospitalsløkkan, 7419 Trondheim www.teatervenn.no

E-post styret@teatervenn.no

Telefon 927 70 690 (torsdager kl. 16.00–18.00)

Org.nr. 981 369 084

Styret

Eirik Lien (leder), Orvar Leinan (nestleder), Mariann Rødsjø (regnskap), Bente Buarø (sekretær), Elin Moxnes (arrangement), Oda Randi Reinford (styremedlem)

Opplag: 500

Utforming/trykk: Fagtrykk AS

Omslagsfoto: Erik Johansen

Øyvind Brandtæg ser frem til å gå dypere inn i tematikken om tosomhet sammen med resten av ensemblet i «The last five years». Foto: Lene Fjellstad

Småromantiker i komfortable joggebukser

Tekst: Lene Fjellstad

Øyvind Brandtæg ønsker å være en instruktør snarere enn en regissør når jobben med musikalen «The Last Five Years» tar til.

Øyvind Brandtzæg kommer rett fra tannlegestolen til intervjuavtalen, og i hånden har han en apotekpose med smertestillende. – Jeg har en kranglete tann, og skal på guttetur om et par dager. Da passer det dårlig med tanntrøbbel, forteller Øyvind i det han setter seg ned på caféstolen.

Snart er det derimot hverken tannlege- eller caféstol som venter Øyvind, men regissørstolen i forbindelse med musikalen «The last five years». Det betyr ikke at han har lagt skuespilleryrket på hylla. – Jeg trenger

variasjon ved å veksle mellom å være regissør og skuespiller for ikke å kjede meg. Nå har jeg hatt permisjon fra teatret for å spille inn to filmer, blant annet en film om fjordmonstret «Kraken». Nå blir det regioppgaver resten av året frem mot premiere på «The last five years» på nyåret. Jeg tror denne variasjonen også gjør meg til en bedre skuespiller, forteller Øyvind.

Han takker høflig nei i det jeg rekker ham menyen. – Jeg faster hver dag frem til middag. Det er min måte å holde kontroll på vekta,

Ekteparet Brandtzæg høstet flere priser og nominasjoner for sin innsats i «Dødsdansen» hvor vi fikk et innblikk i det destruktive forholdet mellom Alice og Edgar. Selv om forholdet til hovedpersonene «The last five years» heller ikke er av det lykkelige slaget, lover Øyvind at dette blir en helt annen forestilling med både humor, vakker musikk og rørende øyeblikk. Foto: Ole Ekker

ØYVIND BRANDTZÆG

- Alder: 53 år
- Bosted: Trondheim, (men griper enhver mulighet til å fortelle at han egentlig er fra Steinkjer :)
- Teaterutdanning: NTNU og London Academy of Music and Dramatic Arts
- Ektefelle: Madeleine Brandtzæg Nilsen (også skuespiller ved Trøndelag Teater)
- To ganger vinner av Teatrets venners kunstneriske pris
 - o 2004 for rollen som den CP-rammede gutten Petter i teaterstykket «Purpur og gull»
 - o I 2021 sammen med Madeleine Brandtzæg Nilsen for sin innsats i teaterstykket «Dødsdansen»

forteller han, men ombestemmer seg i det han kjenner lukten av bakst og kaffe bre seg i lokalet. – Et smørbrød hadde kanskje vært godt, konstaterer han, før han fortsetter å fortelle om regissørjobben. – Regi er en mye større jobb enn å ha en rolle i et stykke. Det er artig, men det føles som å bli gitt lekser hvor jeg skal skrive en stil hver eneste dag. På en annen side er jobben min stort sett gjort når premieren kommer.

Manuset er viktigst

For Øyvind starter alle gode forestillinger med et godt manus. – Regi har blitt det *store* faget i teaterverden, men i mine øyne er ikke regissøren den viktigste kreative kraften.

Dramatikeren er den viktigste, hevder Øyvind og bruker manuset til «Makta», NRK-serien hvor han selv hadde rollen som Bjartmar Gjerde, som et eksempel. – Det var mange dyktige mennesker som sammen skapte serien, men det var kraften i det gode manuset som la grunnlaget for suksessen, mener Øyvind og forteller at han egentlig

Visste du at omtrent 40 prosent av alle norske ekteskap ender i skilsmisse? Bruddrisikoen blant samboere er mye høyere. Statistisk sett viser det seg at noe av det vanligste vi krangler om er sex, husarbeid og økonomi.

ikke er så bekvem med tittelen regissør.

– Jeg liker å se på meg selv som en instruktør og ikke en regissør. Det er fordi jeg ønsker å *instruere* snarere enn å forme skuespillerne etter mine egne ønsker som om de var dukker.

Øyvind har vært tilknyttet Trøndelag Teater helt siden 1996. Men han synes ikke det har vært vanskelig å få nye oppgaver som regissør de siste årene hvor han skal «sjefe» over skuespillerkollegene. – De respekterer rollen min som regissør, sier Øyvind og begynner å le mens han føyer til. – Som oftest i alle fall! Jeg synes det er mye enklere å instruere folk jeg kjenner fordi jeg kjenner grensene deres. Ta for eksempel Ivar Nergaard og Hans Petter Nilsen som spilte hovedrollene i Knutsen og Ludvigsen hvor jeg hadde regien. Vi har kjent hverandre siden starten på 1990-tallet. Jeg kjenner historien deres, styrker og svakheter, og jeg vet hvor mye jeg kan «mase» og presse dem. Målet mitt med forestillingen var å lage en fest hvor vi

visket ut skillet mellom sal og scene, og hvor vi var tro mot universet Øystein Domen og Gustav Lorentzen hadde skapt. Det klarte vi, konstaterer Øyvind fornøyd.

Kampen for kjærligheten

I «Dødsdansen» fikk vi et rystende innblikk i det destruktive ekteskapet mellom Edgar og Alice, gnistrende spilt av Øyvind og kona Madeleine. I «The last five years» møter vi Cathy og Jamie som heller ikke får forholdet sitt til å fungere, men Øyvind sier dette blir en helt annen type forestilling. – Ingen vil se en forestilling om et ekteskap som går til helvete. Det er vel ingen hemmelighet at det ender med brudd mellom Cathy og Jamie, men for meg er «The last five years» en historie om to mennesker som slåss for forholdet. Jeg skulle gjerne gitt forestillingen navnet «14 sanger om å kjempe for kjærligheten». Musikalen sier noe om tosomhetens positive og negative sider, og det er mye i historien jeg tror vil være gjenkjennelig for folk flest.

– Ingen vil se en forestilling om et ekteskap som går til helvete.

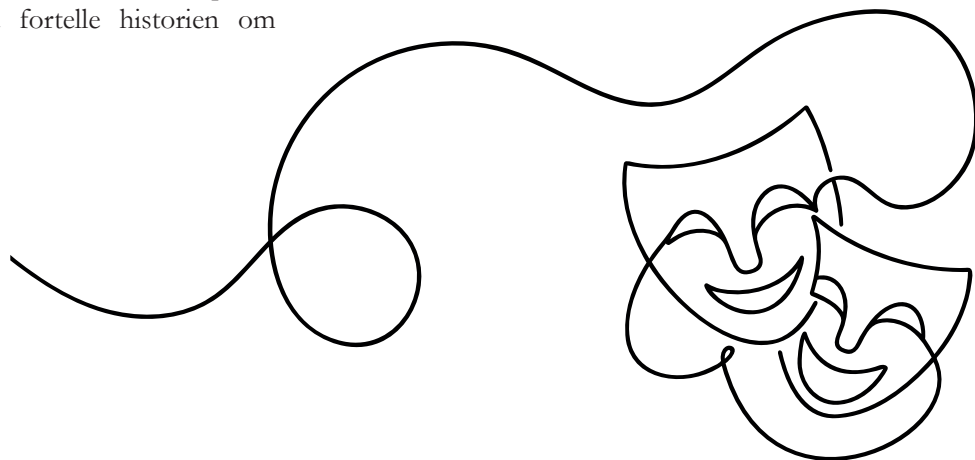
Musikken har en sentral rolle i stykket hvor det er bare to skuespillere som veksler på å fortelle historien om

forholdet sitt. Hun starter med bruddet og går tilbake i tid, mens hans historie starter da de var nyforelsket. Et seks mann stort orkester skal bidra å gi liv til den vakre, iørefallende musikken som spenner over mange sjangre. – For hovedrolleinnhaverne Sunniva Nordal og Snorre Tøndel blir hver forestilling en maraton. Det er krevende musikk å synge, og i tillegg skal de bære scenen alene, slår Øyvind fast.

Litt å gå på som romantiker

Musikalen markedsføres som et romantisk drama. Men er regissøren selv en romantiker? – Ja, men hva betyr det å være romantisk, spør Øyvind retorisk. – Jeg er ikke en sånn fyr som kler meg opp og tenner masse stearinlys på badet. Men jeg kan for eksempel finne på å kjøpe med noe ekstra godt for å ta med hjem, sier Øyvind før han erkjenner at han kanskje har litt å gå på. – Jeg er en mann som trives i komfortable joggebukser, men jeg er i alle fall ikke mindre romantisk enn hun hjemme, hevder Øyvind.

Vel, så ille kan det neppe stå til med romantikken hos ekteparet Brandtzæg på Bakklandet, for Madeleine og Øyvind har holdt sammen i mange år og er foreldre til to jentetvillinger. – Vi tok en bestemmelse om at vi ville satse på

hverandre. Og så fikk vi barn, og da er det veldig upraktisk å gå fra hverandre, sier Øyvind og understreker at han liker veldig godt å være pappa. – For meg handler forholdet til Madeleine om trygghet, og det er det jeg trenger. Spenningsbehovet får jeg dekt gjennom jobben min hvor jeg stadig får utfordret meg. Det er kanskje behovet for spenning hos den ene parten som blir ødeleggende for paret i «The last five years». Det er vondt å gå rundt med en mistanke om at mannen din ønsker seg noen som er bedre, og det gjør noe med deg som partner også, mener Øyvind som gleder seg til å gå dypere inn i temaet sammen med ensemblet.

«Jeg skal nok få skikk på ham»

– Gir vi opp kjærligheten for lett, spør jeg Øyvind, og han behøver ingen betenkningstid før han svarer ja. – Jeg var selv der da jeg var yngre. Jeg elsket spenningen som lå i jakten, og slo meg ikke til ro før jeg hadde passert 40 år. Nå derimot kjenner jeg på en takknemlighet fordi jeg har fått min egen familie, og det er noe det er verdt å kjempe for. Menn må forstå at de kan ende opp som enslige dersom de bare er opptatt av jakten. Det er ikke bra for oss fordi vi, i motsetning til kvinner, heller ikke er så flinke til å bygge nettverk rundt oss, mener Øyvind og fortsetter å reflektere. – Vi menn har kanskje urealistiske forventninger til hvor spennende et forhold kan være. Samtidig har alle kvinner jeg kjenner, med unntak av moren min, en holdning om at «jeg skal nok få skikk på ham». Det har Madeleine forsøkt også, men vet du hva, jeg har fortsatt puslespillene og dataspillene mine, og bryr meg etter alle

disse årene like lite om hvilken farge vi skal ha på veggene, sier Øyvind og humrer. At Madeleine ikke deler alle hans interesser, mener han derimot er uproblematisk. Spillebehovet for eksempel får han dekt i kompisgjengen, og det er derfor gutta snart setter kursen mot Italia.

– Vi er en gjeng som spiller brettspill sammen og har kjent hverandre siden barneårene, forteller Øyvind og understreker at det da er snakk om *kompliserte* brettspill så ingen går i den villfarelsen og tror at disse voksne mennene reiser helt til pastaen og pizzaens hjemland for å spille ludo og stigespill. Og der blir det tid til gode samtaler, noe Øyvind tror musikalen også vil føre til etter teppefall. – Alle som på en eller annen måte har erfaring fra tosomhet vil kjenne seg igjen i stykket. Det blir rørende, morsomt og vakkert, avslutter en av teatrets triveligste fyrer før han forlater cafeen med et godt grep om apotekposen. Ei vond tann skal nemlig ikke få ødelegge når Øyvind Brandtzæg møter kompisgjengen til dyst rundt spillebrettet.

Vennetreff «The last five years»,
tirsdag 14. januar kl. 18.30,
Hylla Trøndelag Teater. Stykket
spilles på Gamle Scene.

«ALT HVA FEDRENE HAR KJEMPET, MØDRENE HAR GRETT»

På nyåret spilles forestillingen «Drontheim» på Trøndelag Teater. Russlands invasjon av Ukraina har aktualisert krigsteamet, men en annen side ved dette stykket er minst like viktig: fortellingen om kvinners krigsinnsats.

Tekst og foto: Lene Fjellstad/Trøndelag Teater

Høsten har for alvor satt inn en oktoberdag jeg er på vei til sentrum for å møte en kamerat. Den kalde vinden trenger seg gjennom den tynne jakka jeg har på meg, og minner meg på at det er på tide å finne frem vinterklærne igjen. Med andre ord er det en perfekt dag for en varm kaffe latte på en lun og hyggelig café i godt selskap.

Allerede i køen foran disken begynner min venn Martin å snakke på inn- og utpust. Dagen før har han overvært førpremieren på filmen «Nr. 24», og er begeistret. – «Kjaka» var en utrolig fascinerende fyr og en helt, og jeg bare sier deg Lene; filmen er Oscarmateriale. Du MÅ bare se den, sier Martin i det vi har fått klemte oss ned ved et lite bord innerst i lokalet. – Nei, den filmen skal jeg ikke se, svarer jeg. Martin blir overrasket over det bastante svaret mitt, og ser spørrende på meg mens jeg fortsetter: – Jeg har fått min dose av norske filmer om andre verdenskrig de siste årene, og er lei av å høre om mannlige krigshelter. Konvoi, Max Manus, Krigsseileren... Hvor er historien om kvinners innsats, spør jeg. Martin svarer noe nølende at kvinnene gjorde en

– Jeg har fått min dose av norske filmer om andre verdenskrig de siste årene, og er lei av å høre om mannlige krigshelter.

viktig innsats under krigen de også ved å ta seg av hus og heim, men at det kanskje ikke blir like spennende historier av det. Martins kommentar provoserer meg, og slår så hardt i bordet at melkeskummet på kaffe latten min forlater koppen. – Men det er jo hele poenget mitt, sier jeg oppgitt. – Etter å ha sett alle disse filmene vet du jo knapt noen ting om norske kvinners motstandskamp. Jeg vedder på at du ikke kan navnet på en eneste kvinnelig krigshelt, sier jeg og Martin nikker beskjemmet.

Tusvik setter fyr på debatten

Noen dager senere leser jeg til min store glede at komiker Sigrid Bonde Tusvik har en utblåsing i media etter å ha overvært den ordinære filmpremieren på «Nr. 24». – Kvinnene blir bipersoner i filmen. De

Søstrene Matheson betalte en høy pris for sin innsats under andre verdenskrig. Foto: Trøndelag Teater

er bare pene med vakkert hår, vakre kjoler og nylonstrømpebukser uten hull. De er hjemme og drikker te og driver litt lett motstandsarbeid. Det stemmer ikke, sier Tusvik i podcasten sin og viser til at kvinner også utsatte seg for livsfare i kampen for Norges selvstendighet.

Timing for Trøndelag Teater kunne derfor ikke vært bedre da de bare et par dager før premieren på «Nr. 24» annonserte at de på nyåret rydder Hovedscenen for å gi plass til stykket «Drontheim».

Glemte krigshistorier

Skuespiller og regissør Elisabeth Matheson har skrevet forestillingen hvor søstrene

Johanna og Thora Matheson er de sentrale karakterene. Du har kanskje allerede registrert at forfatteren og hovedpersonene i stykket har samme etternavn? Ja, det er et slektskap der. Johanna og Thora var fostersøstrene til Elisabeths farfar, og i mer enn 15 år har Elisabeth jobbet med historien om sine slektninger.

De ugifte søstrene var begge involvert i motstandsgruppa XU, en gruppe som ikke drev med sabotasjeaksjoner med sprenging av broer, skip og jernbaner. XU var den største av etterretningsorganisasjonene, og arbeidet for norske og allierte myndigheter under andre verdenskrig. Hver dag gikk informasjon fra Norge til London via kodede

beskjeder. På det meste utgjorde disse meldingene opp mot 500 A4-sider på en dag! En av lederne var «Aslak», et dekknavn den 20 år gamle Anne-Sofie Østvedt fikk da hun vervet seg til motstandskampen. Da freden kom ville hun derimot ikke ha noe oppmerksomhet rundt egen innsats, og avsto fra alle utmerkelsene hun ble tilbudt.

Statsviter Sigmund Aas skrev i et debattinnlegg i Nettavisen for et par år siden at noe av forklaringen ligger i kjønnsrollene etter krigen da landet skulle gjenreises. Kvinnene fikk husmorrollen, og den var lite forenelig med rollen som krigshelt. I tillegg var mye av arbeidet i XU taushetsbelagt helt frem til 1988. Østvedts og mange andre kvinnelige krigshelters historie ble glemt, mens Max Manus, Joachim Rønneberg og Gunnar Sønsteby tok rampelyset, mener Sigmund Aas. I XU la søstrene Matheson ned en betydelig innsats.

Betalte en høy pris

Teaterstykket Dronheim tar oss med til ei mørk og intens uke i oktober 1942. Nazistene har erklært unntakstilstand og strammet grepet om Trondheim, og søstrene Matheson smugler viktig informasjon om okkupasjonsmaktas nærvær i byen ut av landet.

Johanna jobber som bibliotekar og sender og mottar koder gjemt i bøker. Under 2. verdenskrig ble biblioteket en viktig sentral for formidling av beskjeder, blant annet kartlegging av slagskipet Tirpitz sine bevegelser i Trondheimsfjorden.

Søsteren Thora er ansatt i det som den gangen het Forretningsbanken, og får i kraft av sin

stilling tilgang til hemmelige dokumenter som hun videreformidler til de allierte. Det skal koste dem dyrt. Begge blir tatt av det tyske sikkerhetspolitiet i 1942, og Thora havner på Grini hvor hun satt frem til freden kom. Thora døde i 1991, 86 år gammel.

Johanna blir sendt til konsentrasjonsleiren Ravensbrück i 1944 etter fangeopphold både på Grini og Falstad. Hun dør av sykdom et par måneder etter ankomst Ravensbrück, bare 44 år gammel.

«Alt hva fedrene har kjempet, mødrene har grett», står det i ett av versene i nasjonalsangen vår skrevet av Bjørnstjerne Bjørnson. Ja, det har nok vært mange tårer opp gjennom historien. Men jeg er takknemlig for at Trøndelag Teater velger å løfte frem historier om hvordan kvinner også har *kjempet*, side om side med menn.

Kilder:

- «XU-agenter – humleforskeren, journalisten, tryllekunstneren og studenten – tause i 50 år» av Edda Espland
- Trondelagteater.no
- Wikipedia.no
- Vg.no – «Raser mot Sønsteby-film: - Det stemmer ikke.»
- Nettavisen.no – «Hun burde vært en av våre høyest dekorerte krigsveteraner», debattinnlegg av Sigmund Aas
- Fanger.no

Venneforestilling «Dronheim»,
lørdag 01. februar kl. 18.00,
Hovedscenen Trøndelag Teater

Minneplanketten ved inngangspartiet til Trondheim folkebibliotek: «Til minne om bibliotekar Johanna Matheson – født 1900 i Trondheim – død i 1944 i Ravensbrück».

Et demensvennlig teater

Medarbeidere i billettluke og teatervertene ved Trøndelag Teater har gjennomgått et kurs for å bedre kunne imøtekomme personer med demens.

Kurset er utarbeidet av Nasjonalforeningen for folkehelse. I løpet av halvannen time fikk kursdeltakerne blant annet lære mer om hva demens er, og hvordan man på en god måte kan møte personer med sykdommen.

Mennesker med demens blir mer selvhjulpne og kan leve aktive liv lengst mulig når de blir møtt med forståelse og respekt. Økt kunnskap er derfor av stor betydning for den som har demens og deres pårørende. Kunnskapen bidrar også til at det blir enklere å yte god service i møtet med de som har demens, noe Inger Teigland, leder for service og arrangement ved teatret kan bekrefte.

– Kurset bidrar til å skape et inkluderende og trygt miljø. Ved å øke vår kunnskap om dette, kan vi bedre ivareta behovene til de som lever med demens og sørge for at de føler seg sett og respektert når de kommer til teatret. Vi opplevde at kurset var veldig bra og profesjonelt gjennomført av personer som virkelig viser omtanke for denne gruppen, forteller Inger Teigland.

Medlemstur 2025 – «Spelet om Mardøla»

Tekst: Elin Moxnes, tursjef

Her på Mardalsbøen, under den mektige Mardalsfossen på 655 meter fremføres, Spelet om Mardøla. Miljøaksjonen som skildres er den første i landet hvor det ble brukt sivil ulydighet. Foto: mardolaspelet.no

Vi hadde planer om å få invitasjonen til neste års medlemstur inn i denne utgaven av På første rad, men dessverre var ikke alt på plass fra arrangøren sin side i det bladet gikk i trykken. Men med alle forbehold, er planen for medlemsturen 2025 følgende: «Spelet om Mardøla» skal settes opp i august 2025 i Eikesdal. Det er et historisk spel bygd på hendelsen rundt Mardølaaksjonen og kampen om fossen i 1970. Dette tror vi vil bli både spennende og interessant for medlemmene av Teatrets Venner.

Angvik Gamle Handelssted, det flotte stedet vi bodde på i forbindelse med årets medlemstur, er allerede booket for overnatting.

I neste medlemsblad, 1/25 kommer flere detaljer om turen og påmeldingsdato. Den samme informasjonen vil også bli lagt ut på Facebook og hjemmesiden vår. For at alle medlemmene skal få lik mulighet til å delta, vil vi denne gangen kjøre en felles dato for påmeldingsstart. Med andre ord er det ikke mulig å reservere en plass allerede nå.

MORSOMME TEATERFAKTA DU KANSKJE IKKE VISSTE

Tekst: Lene Fjellstad

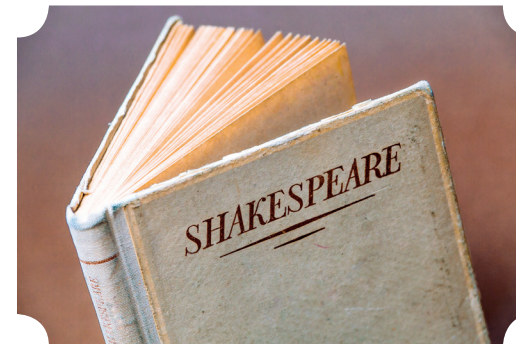

Påfuglfjær er assosiert med det "onde øyet" som kan sees i mønstret, og er ifølge overtroen derfor bannlyst fra teatret.
Foto: Flickr/Erik Veland

Ordet teater kommer fra et eldgammelt gresk ord som betyr «et sted for å se».

Henrik Ibsen er verdens nest mest spilte dramatiker, kun slått av Shakespeare.

Teaterstykket med den lengste, sammenhengende spilleperioden, er Agatha Christie-skuespillet «Musefellen» (The Mousetrap). Stykket ble spilt kontinuerlig fra 1952 og frem til mars 2020 da det måtte ta en lengre pause på grunn av Covid-19-pandemien.

Og med det samme vi er inne på Shakespeare; den engelske dramatikerens lagde rundt 1 700 nye ord i arbeidet med skuespillene sine, og mange av disse ordene brukes fremdeles.

Påfuglfjær, speil, ekte penger og smykker har tradisjonelt vært ute-stengt fra scenen på grunn av overtro. Påfuglfjær er assosiert med det "onde øyet" som kan sees i mønstret, og antas derfor å forbanne produksjoner, mens speil forstyrrer belysningen. Ekte penger og smykker ble frarådet for å forhindre tyveri av rekvisitter.

Musikalen *Les Misérables* inneholder 392 kostymer bestående av 5 000 separate deler og 85 parykker.

Les Misérables er musikalen som har hatt den lengste, sammenhengende spilleperioden med over 13 000 forestillinger så langt.

Shutterstock ID: 1465501748

Ifølge overtro er plystring på teatret forbundet med ulykke, men forbudet har en logisk opprinnelse. Tidligere ble gjerne tidligere sjømenn ansatt som riggere og scenearbeidere på teatrene. Sjømennenes unike ferdigheter med knuter, tau og søm gjorde dem svært ettertraktet. Scenearbeidere brukte fløytekommandoer som oppsto på skip når de kommuniserte. Skuespillere som plystrer på scenen kunne derfor ved et uhell forårsake et for tidlig teppefall, eller at en rekvisitt ble kastet inn på feil tidspunkt.

27. mars hvert år markeres verdens teaterdag. Dagen skal synliggjøre betydningen og verdien av teater rundt om i verden.

Løvenes konge («The Lion King») er den mest solgte teaterproduksjonen gjennom tidene på New Yorks Broadway. Den spilles fortsatt i dag, og har så langt omsatt for nærmere 2 milliarder dollar siden premieren i 1997, eller rundt 22 milliarder norske kroner med dagens valutakurs.

Kommende arrangementer 2025

TIRSDAG 14. JANUAR / GAMLE SCENE

Vennetreff: *The last five years*
18:30 (forestilling starter 19:30)

LØRDAG 01. FEBRUAR / HOVEDSCENEN

Venneforestilling: *Dronheim*
18:00

TIRSDAG 25. MARS / HYLLA

Trøndelag Teater
Årsmøte med utdeling av kunstnerisk pris. Mer informasjon kommer.

TIRSDAG 23. SEPTEMBER / HOVEDSCENEN

Vennetreff: *Rent*
19:00

Flere aktiviteter vil komme våren 2025. Følg med i appen «Gnist», på vår Facebookside eller hjemmesiden vår www.teatervenn.no

VENNEFORESTILLING

Venneforestillingene er en unik mulighet til å se forestillinger i selskap med andre teaterinteresserte i foreningen. Vi holder av ekstra gode plasser til foreningens medlemmer. Billetter som ikke blir hentet innen ti dager før forestilling, kan bli solgt til andre. Det lønner seg derfor å være ute i god tid!

VENNETREFF

Vennetreff er en sosial samling i forkant av at vi ser en forestilling sammen. Med mindre annet er annonsert, arrangeres vennetreffene på Hylla på Trøndelag Teater første spilledag etter premieren, og starter én time før forestillingen.

På vennetreffene inviterer vi en aktuell innleder, gjerne knyttet til kveldens forestilling. Som medlem er du velkommen til å bli med på treffet uavhengig av om du skal se forestillingen samme kveld eller ikke.

Du finner alltid en oppdatert kalender og informasjon om eventuell påmelding på våre hjemmesider www.teatervenn.no

INFORMASJON OM MEDLEMSKAP I TEATRETS VENNER

Du har disse fordelene ved å være teatervenn:

- Du får 20 % rabatt på teaterkortet, som igjen gir deg gunstige priser til alle forestillingene Trøndelag Teater setter opp. Går du i teatret tre ganger i løpet av året, har du tjent inn kortet.
- Det er reserverte billetter for medlemmene til venneforestillingene, som gjerne er første spilledag etter premieren. Billettene er reservert fram til ti dager før forestillingen.
- Vi inviterer til to vennetreff hvert halvår. Her får du som regel introduksjon til forestillingen, gitt av f.eks. regissør, skuespillere eller andre som har vært med på å forme forestillingen.
- Du får tilsendt medlemsbladet «På første rad» i posten tre ganger i året.
- Du får tilbud om teaterrelaterte medlemsturer med sosialt fellesskap.
- Du får rabatterte billetter til Riksteatrets forestillinger på Stjørdal og Melhus.
- Du er med på å gi økonomisk støtte til Trøndelag Teater, i form av leiligheter til gjestende skuespillere og andre medarbeidere, stipend til ansatte, gjestespill o.l.
- Teatrets Venner deler ut priser for kunstnerisk innsats. Som medlem er du med på å stemme fram prisvinnerne.

HOLD DEG OPPDATERT OM HVA SOM SKJER!

Oppdatert stoff finner du på foreningens hjemmeside www.teatervenn.no.

Facebook-gruppa vår heter «Teatrets venner i Trondheim».

Med appen «Gnist» har du full oversikt over alle arrangement i regi av Teatrets Venner.

Vil du/dere bli medlem av venneforeningen?

Medlemskapet koster i 2025 kr 400,- for enkeltmedlemmer og kr 500,- for parmedlemmer.

Du kan melde deg inn:

- på våre hjemmesider www.teatervenn.no eller
- sende en e-post til styret@teatervenn.no eller
- bruke svarslippen under som du legger i kassen i foajeen hos Trøndelag Teater

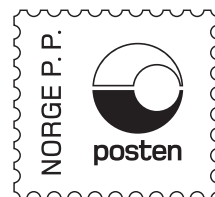
Navn: _____

☐ Enkelt ☐ Par

Postadresse: _____

Tlf.: _____

E-post: _____

Returadresse: Teatrets Venner, Trøndelag Teater PB 3549 Hospitalsløkken 7419 Trondheim

